

**КРИМІНАЛЬНЕ ПРАВО,
КРИМІНАЛЬНО-ВИКОНАВЧЕ ПРАВО,
КРИМІНОЛОГІЯ**

Веха К.Ю.

студентка,

Науковий керівник: Бісюк О.С.

кандидат юридичних наук, доцент,

Київський університет права

Національної академії наук України

**КВАЛІФІКУЮЧІ ОЗНАКИ ІНШОЇ НЕВИЛІКОВНОЇ
ІНФЕКЦІЙНОЇ ХВОРОБИ (СТАТТЯ 130 ККУ)**

На сьогодні кримінальним законодавством України передбачена відповідальність за злочин, передбачений статтею 130 Кримінального кодексу України, що визначає дане діяння свідомим поставленням іншої особи в небезпеку зараження вірусом імунодефіциту людини чи іншої невиліковної інфекційної хвороби, яке являє небезпеку для життя людини. Дане питання постає гостро в умовах сучасного суспільного існування і впливає на рівень зростання злочинної активності саме даного виду злочину [1].

Синдром набутого імунодефіциту людини (СНІД) – це особливо небезпечна інфекційна хвороба, що викликається вірусом імунодефіциту людини (ВІЛ) і через відсутність у даний час специфічних методів профілактики та ефективних методів лікування призводить до смерті [3].

Об'єктивною стороною даного злочину визначають наступні:

1. Свідоме поставлення іншої особи у небезпеку зараження ВІЛ чи вірусом іншої невиліковної інфекційної хвороби, що є небезпечною для життя людини (ч. 1 ст. 130 Кримінального кодексу України);

2. зараження іншої особи ВІЛ чи вірусом іншої невиліковної інфекційної хвороби особою, яка знала про те, що вона є носієм цього вірусу (ч. 2 ст. 130 Кримінального кодексу України);

3. умисному зараженні іншої особи ВІЛ чи вірусом іншої невиліковної хвороби, що є небезпечною для життя людини (ч. 3 ст. 130 Кримінального кодексу України).

Кваліфікуючими ознаками даного злочину, передбаченого ч. 2 ст. 130, є зараження: 1) двох або більше осіб, 2) неповнолітнього (ч. 3 ст. 130) [2, с. 57].

Захворювання синдромом набутого імунodefіциту людини настає внаслідок зараження людини вірусом імунodefіциту людини. СНІД є кінцевою стадією ВІЛ-інфекції.

Стаття 130 Кримінального кодексу України встановлює, в першу чергу, відповідальність за зараження саме ВІЛ-інфекцією, хоча нею охоплюється такий наслідок цього зараження, як СНІД. Установлено, що ВІЛ-інфекція передається тільки при потраплянні вірусу із зараженою кров'ю в кров здорової людини (наприклад, при користуванні наркоманами одним і тим самим шприцом) і при статевих контактах (у тому числі гомосексуальних) [2, с. 57-58].

Загалом до інфекційних хвороб належить не лише вірус імунodefіциту людини, а й розлади здоров'я людей, які виникають внаслідок зараження живими збудниками (вірусами, бактеріями, гельмінтами, іншими патогенними паразитами), передаються від зараженої особи здоровим і мають властивість масового поширення.

Слід зазначити, що чинним законодавством про охорону здоров'я України не визначено і не вживається поняття «невиліковної інфекційної хвороби». На противагу вказаному термінові, виділяються особливо небезпечні інфекційні хвороби, які характеризуються важкими та/або стійкими розладами здоров'я у значній кількості хворих, високим рівнем смертності, швидким поширенням серед населення. До даного переліку можемо віднести наступні хвороби – чума, холера, хвороба Марбург, гарячка Ебола, туберкульоз, кримська гарячка, хвороба Лайма та інші [3].

Як наслідок, на законодавчому рівні не виключена можливість кваліфікації діяння, що призвело до зараження невиліковною інфекційною хворобою, за статтею 130 Кримінального кодексу України. Законодавцем не передбачено вичерпний перелік невиліковних інфекційних хвороб, свідоме зараження якими відноситься до даної статті Кримінального кодексу України. Це питання залишається на внутрішнє переконання та розсуд суду, що як результат оцінки доказів являє собою твердо сформовану думку щодо певного факту чи обставини справи та істинності своїх висновків щодо них (процесуальною формою його закріплення виступає судове рішення).

Список використаних джерел:

1. Кримінальний кодекс України [Текст]: зі змін. та допов. станом на 20 січ. 2017 р. / [уклав та підгот. до вид. проф. В. І. Тютюгін]. – Харків: Право, 2017. – 300 с.
2. Кримінальне право України. Особлива частина [Текст]: підруч. для студ. вищ. навч. закл. / Г. М. Анісімов [та ін.]; за ред. проф. В. В. Сташиса, В. Я. Тація; Нац. юрид. акад. України ім. Ярослава Мудрого. – 4-те вид., перероб. і допов. – Х.: Право, 2010. – 606 с.
3. Інфекційні хвороби сучасності: етіологія, епідеміологія, діагностика, лікування, профілактика, біологічна безпека [Текст]: матеріали науково-практичної конференції з міжнародною участю, присвяченої щорічним «Читанням» пам'яті академіка Л. В. Громашевського, приуроченої до 130 річчя від дня його народження (Київ, 12-13 жовтня 2017 року). – Київ: [б. в.], 2017. – 224 с.